

Følgende er citat fra bogen Jens Bomholts Silkeborg

Vi kommer nu til en mand, der i møllerkredse var kendt over hele Jylland. Nemlig møllebygger Mikael Nielsen. Han var en mester i sit fag og i øvrigt et stort geni. Han har således bygget den store Ans Mølle, der skal være en af landets smukkeste. Dens vingefang er næsten fyrretyve alen, og den har selvkrøjer og selvsvikker. Dette arbejde var da også Nielsens stolthed og ikke uden grund.

Interessant var det at se, hvorledes de store møllevinger blev fremstillet, hvorledes det svære ved faglige kneb blev samlet og formet til teknisk fuldkommenhed; eller de smukt svejfedes møllehatte, der, når de stod sammen stillet på pladsen, alligevel havde en anseelig størrelse. Det meste af arbejdet udførtes med hånden, dels med sav eller bredøkse, undertiden med høvle så store, så der måtte tre mand til at betjene dem.

På den øverste del af pladsen havde Nielsen opført en savmølle, hvor en del af arbejdet udførtes. Nielsen kunne lave alt lige fra vind- og vandmøller til ure og barometre. De sidste fremstillede han mange af, som han solgte ude omkring, hvor han kom. Han byggede violiner og var selv en habil spillemand. Sammen med sønnen Andreas, der spillede fløjte, spillede de lejlighedsvis ved egnens legestuer; dog mest hjemme i det store værksted, hvor redskaberne blev stillet til side, og så gik dansen lystigt. Nielsens værksted var gerne midtpunktet for de lokale festlige begivenheder. Således blev købmand Mehls bryllup med lærer Vissings datter, Kamilla, fejret der.

Nielsens kone var en stille, noget indesluttet hjemmets kvinde, der passede sig selv og ikke havde megen omgang med nogen. I ægteskabet var der mange børn, hvoraf nogle rejste til Amerika, andre til København. Sønnen Niels, bedst kendt undernavnet Kino Nielsen, er bosiddende her i Alderslyst og har arvet faderens genialitet og dygtighed.